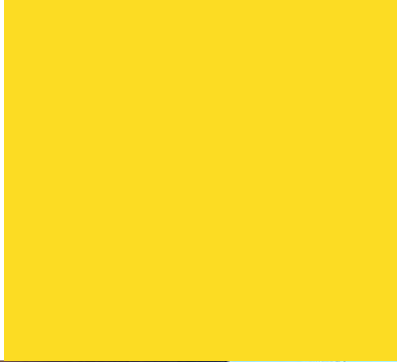

EĞİTİMDE BİLİM TEMELLİ İKLİM EYLEMİ GÜÇLENDİRME ÇALIŞTAYI 2022

12.00 ARA
12.15 - 13.30 Oturum
• Eğitim Kurumları
MODERATÖR: İdris M.
13.30 - 14.30 Öğle Yemeği
14.30 - 15.30 Oturum
• Bilim Temeleli

1. Oturum: Eğitim Kavram Haritası Oluşturma Etkinliği

Çalıştayların ilki olan eğitim kavram haritası oluşturma çalışmasında, gruplar iklim krizi ve eğitim kavramlarını çeşitli ölçeklerde, farklı yöntemlerle inceledi. Çalıştayda eğitimde bilim temelli iklim eylemi güçlendirme konusunu nedensel döngü diyagramı yardımıyla incelemek, iklim bileşenlerini ve etkileşimleri bütüncül bir şekilde ele almak ve mekan, materyal, müfredat ekseninde incelemek gibi bakış açıları ortaya çıktı. Tartışma konusu birbirinden farklı yöntemlerle ele alınıp çeşitli girdileri barındırsa da, ortaya çıkan sonuçlar çoğu açıdan birbiriyle iç içe ve kesişir durumdaydı. Eğitim ve iklim krizi ilişkisi şu konu başlıkları altında incelendi:

Fiziksel yapılanma/Mekân:

Öğrenme ortamlarının fiziksel açıdan elverişsiz oluşu sebebiyle öğrenciler iklim krizinin temel öznesi olan doğadan ayırık bir şekilde eğitim almaktadır. Bu sebepten ötürü doğa ve çevre kavramlarını yalnızca teorik olarak öğrenip, pratikleme kısmında eksiklik yaşadıkları için bu kavramları yeterince içselleştirememektedirler. Dolayısıyla da doğa algılarını yeterince iyi yönetememektedirler. Öğrenci-doğa bağlamını daha güçlü kılmak için eğitim kurumlarında mekansal tasarımların önceliklendirilmesi, örneğin okul öncesi, ortaokul, lise binalarının tek bahçeye bakan ayrı yerlerde yapılandırılması,

öğrencilerin evlerine yürüyerek gelip gidebilecek tek mesafede olması, doğayla bütünleşmiş okul ortamlarının oluşması gibi konular göz önünde bulundurulmalıdır. Aynı zamanda dersin konusu ve bağlamına uygun olarak yeri geldiği zaman öğrencilerin, anlatılan konuları gözlemleyip deneyimleyebileceği doğal alanlara ve mekanlara götürülmeleri oldukça etkilidir. Bunun yanında mekanlar insanların düşünce, davranış, hareket biçimi ve tutumunu belirlemede önemli bir etmendir. Dönüşümün merkezi olan okullarda, hem sorunu hem de çözümü somut olarak gösterebilmek, iklim krizine yönelik aksiyon alma konusunda döngüyü kırabilecek bir adım olabilir.

Ulaşım:

Ulaşım temelli karbon salımları, iklim krizinde oldukça büyük bir rolü olan etmenlerden biridir. Erişim için yürüme veya bisiklet kullanımı yöntemlerine el vermeyen okul yapılanmaları, öğrencilerin, öğretmenlerin ve personellerinin şehirlerin çeşitli yerlerinden ulaşım sağlaması gerekliliğini ve dolayısıyla da karbon salımlarını arttırmaktadır. Bu soruna yönelik, yeni yapılacak olan okullarda yolların okul binalarının çevresinden uzaklaştırılması, dolayısıyla transit odaklı gelişimin önlenmesi bina çevresindeki ekosistemi etkileyen nitelikte bir unsurdur. Bunu şehir ve ülke ölçeğinde düşündüğümüzde, erişilebilirliğin arttırılması, hem karbon salımlarını azaltacak hem de yerelleşmeyi sağlayacak bir adım olabilir. İklim krizinin etkilerinin, artık insanların okullarına dahi yürüyemeyeceği boyuttaki afetlere yol açabileceği senaryolar ise eğitime ve biyoçeşitliliğe yabancılaşma ile sonuçlanabilir.

Yerelleşme ve gıda:

Okullarından evlerine erişimi kolay olmayan öğrencilerin öğle yemeklerini evlerinde yiyemeyecekleri için beslenmelerini okulda gerçekleştirmeleri, okulda sunulan besinlerin niteliğini de sorgulatmaktadır. İklim değişikliğinin biyoçeşitlilik kaybı konusunda yarattığı etkiler ele alındığı zaman, tohum yapısı değiştirilerek normalde yetişmediği koşullar ve coğrafyalarda dahi yetişebilen ürünler ve bazen de kaybolmaya yüz tutmuş türlerle karşılaşmaktadır. Bu sebeplerden ötürü öğrenciler yerel gıda ürünlerinin hangi yörelerde ve koşullarda yetiştiğini ve hatta tadını dahi bilememektedir. Aynı zamanda gıda ürünlerini ithal etmek durumunda kaldığımız için öğrenciler yerel tarım ürünleriyle beslenememektedir. Besin tedarik süreçlerinde yerel üretim ağlarının desteklenmemesi ve yörede yetişen besinlerin tüketilmemesi, insanları yerelleşmeden uzaklaştıran ve yine tedarik süreçlerinden kaynaklı olarak karbon salımı ortaya çıkaran bir durum haline gelmektedir. Ek olarak iklim değişikliğinin sebep olduğu kuraklık ve besin kıtlığı, açlığı da beraberinde getirmektedir.

Yeterli besin alamamak ise çocukların hem bedensel hem de bilişsel gelişimlerini olumsuz yönde etkilemektedir. Genelde özele bakıldığında, biyoçeşitliliğin beslenmeye, beslenmenin de eğitim kalitesine etkisini tartışmak mümkündür.

Metodoloji:

Öğrencilerde gerçek anlamda davranış değişikliği yaratmak için, eğitim müfredatında disiplinler arası eğitim, uygulamayla pekiştirilen öğrenim ve iklim krizinin hak temelli alanları da mutlaka olmalıdır. Eğitim materyalleri ve öğretmen eğitimlerinde yerel örneklerle yer verilmesi bağlamı güçlendirici bir etki yaratırken, öğrencilerin algısını da olumlu yönde etkileyebilir. Bu olumlu örneklerin en etkili olanlarından biri kendi ülkemizde gerçekleştirilmiş olan köy enstitüleridir. Bu kurumlar zamanında nitelikli tarım odaklı öğretmen yetiştirmek için oldukça kaliteli eğitimler veren kurumlardandır. Eğitimi, öncelik hiyerarşisinde daha ön plana almak faydalı olacaktır. Yine okullarda kullanılan abaküs veya fasülye gibi eğitim materyallerinin her öğrenciye alınması yerine ortaklaşa kullanılması, hem daha karbon ayak izine yol açıp, sonraki nesillerin de faydalanmasına kapı açacak hem de müşterek kullanım ve paylaşma gibi kavramları öğrencilere aşılayacaktır.

Zorunlu göçler:

İklim krizi sebebiyle ortaya çıkan vahşi doğal afetler, insanları zorunlu bir şekilde göç etmeye itmektedir. Bu durum ise hem eğitime erişimde engel oluşturmakta hem de kültürel değerlerimizden ve geçmiş nesillerin bilgi birikiminden uzaklaşmamıza sebep olmaktadır. Özellikle iklim krizinden doğrudan etkilenen veya etkilenme potansiyeli yüksek olan coğrafi bölgelerdeki öğrenciler nitelikli eğitimden mahrum kalıyor. Bu göç durumu aynı zamanda güvenlik ihlalleri, gıdaya ve hijyene erişimi kısıtlayıcı etmenler de oluşturabiliyor. İklim krizi sebebiyle tarım alanlarını kaybeden çiftçilerin, şehirlere göç etmesiyle köy nüfusları azalmaktadır ve çocuklar şehirlerdeki okullarda eğitim görmeye başlamaktadır. Köylerdeki çocuk sayısının azalmasıyla da köy okulları kapanmaktadır ve köyde yaşayan aileler çocuklarını okula götürmek için daha fazla yol katetmektedir, dolayısıyla da daha fazla karbon salımı ortaya çıkmaktadır.

Çocuk hakları:

Pandemiyle birlikte hayatlarımıza daha fazla entegre olan eğitimde teknolojinin faydaları olsa da, bu teknolojik aletlerin üretilmesi için çalışan çocuk işçilerin kendi eğitimlerinden mahrum bırakılmaları oldukça ikilik yaratan bir konudur. Bunun yanında iklim krizinin yarattığı sosyal adaletsizlik, beraberinde mevsimsel tarım işçiliğini de getirmektedir. Bu da doğrudan çocukların eğitime erişimlerini engelleyen bir etmen haline gelmektedir.

Savunuculuk:

Her cuma günü “Fridays for Future” (Gelecek için Cumalar) grevi yapılarak iklim krizine dikkat çeken eylemler okullarda hayata geçirildi. Buradan yola çıkarak iklim krizinin gündemimize eğitim yoluyla girdiği söylenebilir. Tüm insanlığı etkileyen iklim krizi, beraberinde savunuculuk ve aktivizm kavramlarını öne çıkardı. Lakin bu aktivizm zaman zaman bir güvenlik sorunu da ortaya çıkarabiliyor.

Politikalar:

Eğitim politikaları ile ilgili yapılan farkındalık değişimleri kısa vadede ders içeriği, kullanılan yöntem ve teknik, yaklaşım, öğretmenin bakış açısı, eğitim kurumunun fiziksel yapısı ve atmosferi bağlamında değişim yaratmaktadır. Eğitim politikalarındaki istendik yöndeki değişimlerin sayısı arttıkça bu değişimler doğrudan öğretim programının değişimine sebep olmaktadır. Öğretmenlerin farkındalık seviyesinin artması ise, öğrencinin ve ebeveynlerin dönüşümüne sebep oluyor. Özelden genele bireydeki ve toplumsal düzeydeki farkındalık seviyesi ve aidiyet artacağı için eğitim politikaları sürdürülebilir bir modele dönüşmüş oluyor. İklim kriziyle ilgili önlemler alınması, eğitimle ilgili altyapı sorunlarının giderilmesi için yatırım yapılması ve politik desteğin bu alana yönlendirilmesi gerekmektedir. Aynı zamanda “attribution science” adı verilen ilişkilendirme biliminin dahiliyetinin sağlanmasının gerekmektedir. Döngüsel bir ilişkiye sahip olan iklim krizi- eğitim konusunda eksikleri görerek, problemi tanımlayarak, sorunu ortaya çıkaran yapıyı doğru anlamaya çalışarak çözüm yaklaşımlarını ve yaşamı yeniden tasarlamak gerekmektedir. Bu süreçte de sorunların sahiplenilmesi ve ilgili paydaşlara atanması oldukça elzemdir. Eğitimi güçlendirmek yalnızca eğitimcilerin görevi değil, aynı zamanda şehir plancılarının, çocuk hakları alanında çalışanların, ekologlar, ebeveynler ve birçok farklı meslek kolundan insanın ortak çalışmasıyla, üzerine düşen görevi yerine getirmesiyle mümkündür. İklim kriziyle beraber yaşanan sorunların, yeni beceriler ve alanları ortaya çıkması oldukça olasıdır.

2. Oturum: Bilim Temelli İklim Odaklı Eğitim Programı | Mevcut Durum Analizi

Çalıştayların ikincisi olan bilim temelli iklim odaklı eğitim programlarında mevcut durum çalışmasında, katılımcılar tarafından halihazırda var olan iyi çözüm ve örnekleri ortaya konulup sonrasında güçlü ve zayıf taraflar, ardından da ihtiyaçlar incelemesi gerçekleştirildi.

Güçlü ve Zayıf Yönler:

Bahsi geçen programların güçlü yönleri arasında; bu programların yaşamın kendisi ile ilişkili olması, programların esnek yapıya sahip olması, eylem planlarının programların içerisinde yer alması, program gelişimi için yetkin insan kaynağının bulunması, bu tip programları destekleyen STK'ların artarak güçlü bir STK ekosisteminin oluşması ve programların iklim farkındalığı kazandırması yer almaktadır. Bu etmenler ise zincirleme olarak iklim kimliği öğretme, eko-anksiyeteyi azaltma, karbon emisyonunu azaltmayı hedefleme ve ekonomik kazanç yaratma gibi etkiler ortaya koymaktadır.

Programların zayıf olarak görülen ve iyileştirilmesi gereken özellikleri ise; okulların fiziki koşullarının ve mega kentlerdeki yaşam alanlarının küçük ve elverişsiz olması, müfredat, eğitim ve STK ekosistemindeki iletişimsizlik, ezberci mantığa alışmış bir neslin uygulamalı eğitim programına adapte olmada zorluk çekmesi, izleme ve değerlendirme mekanizmalarının olmaması, nitelikli eğitime adil erişimin olmaması, bakanlıklardaki önceliklerin var olan gündemden çok daha farklı olması, çocukların içselleştiremediği çalışmalar yapılarak çocuklar adına düşünüp karar veren yetişkinlerin mevcudiyeti ve temelde çocukların ihtiyaçlarının belirlenip buna yönelik çalışmalar yapılması olarak sıralandı.

Tematik Çıkarımlar:

Finansman:

Özel okulların ve devlet okullarının finansman noktasında çözüm geliştiremiyor oluşu büyük bir eksiklik. Finans olmadan da bütün bu eğitim kurgusunu yapmak oldukça zordur. Çevre eğitimi konusunun gündemden düşmesinin nedeni de başka konuların önceliklendirilmesidir. STK'ların en önemli ihtiyacı yeterli finansman bulmak. Bulunamadığı zaman ise iklim çatıları dağılma tehlikesi ile yüzleşmektedir. Dolayısıyla bu alandaki finansman ihtiyacı için özel sektörün mobilizasyonu oldukça önemli. Programın her aşamasında; okulun mevcut durumunu iyileştirirken, altyapısını kurarken, bu işlemleri gerçekleştirecek olan mühendis ve mimarların dahililiyetinin sağlanması, altyapıdaki ekipmanın ve gerekli malzemeleri geliştirecek teknolojinin edinilebilmesi, inovasyonu geliştirecek ve ilgili eğitimleri yapacak olan öğretmenlerin ve çocukların yetiştirilmesi bağlamında finansman oldukça gereklidir.

Etik:

Bütün eğitimin temelinde etik anlayışı olduğu için var olan etik tanımının tartışılması gerekmektedir. Etik ikilemler tamamen değiştirelemese de etik tartışması eğitimin temel yapı taşıdır. Finansmandan önce etik bir sistem kurgulanması oldukça elzemdir. Örneğin bilinen en büyük, başlangıcı vegan-vejetaryen grup olup daha sonradan aldığı fonlarla tamamıyla yönelimi değişmiş olan PETA, tek konulu kampanyalar ve refahçılığa doğru kayan aktiviteler silsilesi yapmaya başladı. Bu da tamamıyla aldığı fonlarla ilgilidir. Süt endüstrisinden fon aldığı için süt endüstrisinin iklime nasıl bir etkisi olduğunu dürüstçe ortaya koymaksızın kayırmacı raporlar yayınlamaktadır.

Disiplinlerarasılık:

Sivil toplum, aktivist gruplar ve resmi eğitim kurumlarının eğitim konusunda paralel içerikler ürettiğini, oturumun

başında ortaya çıkarılan ilişkiler açısından görmek mümkündür. Çevre temelli eğitim programları, yapısı gereği farklı disiplinlerle ilişkilendirme potansiyeli göstermekte ve farklı alan ve ölçeklerden gelen içerikleri sunmaktadır. Yaygın eğitimin önceliklendirildiği bağımsız programlar özellikle daha esnek tasarlanmaktadır. Dolayısıyla belli bir müfredata sıkışmadığı veya belli bir bilimsel içeriği kendi ekseninden takip etmeye ihtiyaç olmadığı için daha serbest ve esnek dediğimiz çalışma yöntemleri tasarlanabilmektedir. Bu sayede birden fazla yöntem ve disiplinin birbiriyle ilişkilendirildiği bir süreç kurgulanabilmektedir. Özellikle eğitim olmak üzere, toplumsal tanımların yeniden yapılandırılması gerekmektedir. Var olan eğitim sistemi üzerinde değişiklikler mi yapılmalı yoksa eğitim programlarında topyekun değişime mi gidilmeli; yani eğitimin evrime mi devrime mi ihtiyacı var sorusu üzerinden geçilmelidir. Programlar aynı zamanda yerelde uygulanabilir olmalıdır. Farklı çalışma alanlarından insanları kesiştirilmeli, herkesin birbirinin yaptığından haberdar olacağı ve yerelden örneklerin paylaşılabilceği bir ağ oluşturmalıdır.

Program Tasarımı:

Çevre temelli eğitim programları sürdürülebilir ve kapsayıcı olmalıdır. Programlar tasarlanırken ihtiyaç analizine gidilmeli ve bu kapsayıcılığın öznesi olan çocukların soyut olan kavramları somut şekilde anlayabilmeleri için dijitalleşme ve oyunlaştırmadan da faydalanılmalıdır. Empati ve özellikle erken çocukluk döneminde daha yüksek olan merak duygusu bir motivasyon unsuru olarak kullanılmalıdır. Öğretmen eğitimleri mutlaka daha yaygın ve kapsayıcı olmalı, bunun yanında veliler de bu eğitim serisinin içerisine dahil edilmelidir. Program tasarımı ile eşgüdümlü olarak mekan tasarımları da önceliklendirilmelidir. Örneğin okul öncesi ve ortaokul binalarının tek bahçeye bakan ayrı yerler olarak yapılandırılması, eve yürüyerek gelip gidebilecek tek mesafede konumlanması ve doğayla bütünleşmiş okul ortamlarının oluşması mercek tutulması gereken ihtiyaçlar arasındadır.

Potansiyeller:

Yeni kooperatifçilik yasası ile birlikte, birçok kooperatif daha esnek hareket edebilecek olup söz konusu yerel inisiyatifler kendi bölgelerinde faaliyetlerini yürütürken, eğitim programlarını da tasarlayıp, uygulayabilme esnekliğine sahip olacaklardır. Eğitim denilince hep bir öğretim programı çerçevesine gidilmektedir ama yaşayarak öğrenme olarak nitelediğimiz “on the job training” konsepti zaten bir çiftliğe gidip orada var olan döngünün içerisinde 1- 3 ay vakit geçirerek tam da o işin nasıl yapılacağını öğrenmenin kendisidir. Böyle bir şeye kooperatifler vesile olabilir.

İklim ve çevre ile ilgili yapılan mevcut çalışmalar:

	İklim İçin Türkiye
Kadıköy Belediyesi - Bahriye Üçok Ekolojik Çocuk Yuvası	
Varol Yaşaroğlu - Kral Şakir	
İklim Öncüleri	
Bahçeşehir Koleji - Ekoloji Kitabı	
Youth for Climate	
Doğa Koleji - Ekoloji dersi	
Balıkesir Büyükşehir Belediyesi - BAHÇEM	
Eko-Harita	
Eğitimde Sistem Düşüncesi Derneği - Dünya İklimi Oyunu	
UNICEF - İklim Elçileri	
SDSN - Küresel Okullar Programı	
İklim Elçileri	
Dünyanın En Büyük Dersi	
MEB - Çevreci Bin Okul	
Zehirsiz Gıda Platformu	
Yuva Derneği - Ekolojik Okuryazarlık Eğitimi, Orman Okulu	
Rules and Shoes	
SDG Dünyanın Geleceği Oyunu	
Orman Okulları	
İklim Hareketi	
TEMA - Minik Tema, Yavru Tema	
Buğday Derneği	
ÇEKÜL - Kültür Mirası Eğitimleri, Doğal Miras Eğitimleri, Biyomimikri Eğitimi	

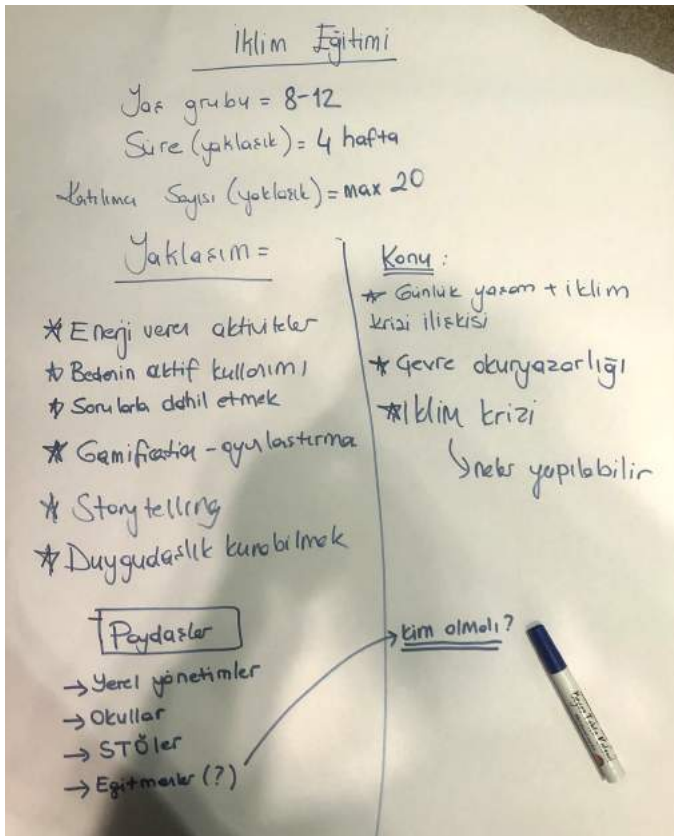

3. Oturum: Adil geçiş için bilim temelli daha yeşil bir araç seti nasıl tasarlanabilir?

Oturumda ekipler alıştay sürecinde tartışılan, iyi uygulama örnekleri, mevcut eğitim programlarının güçlü ve zayıf yönleri doğrultusunda ideal çevre eğitimi programlarını kurguladılar (Katılımcılar, Kel, Mahmut, Elma ve Armut gruplarına dağılarak 4 ekip olarak çalıştılar.)

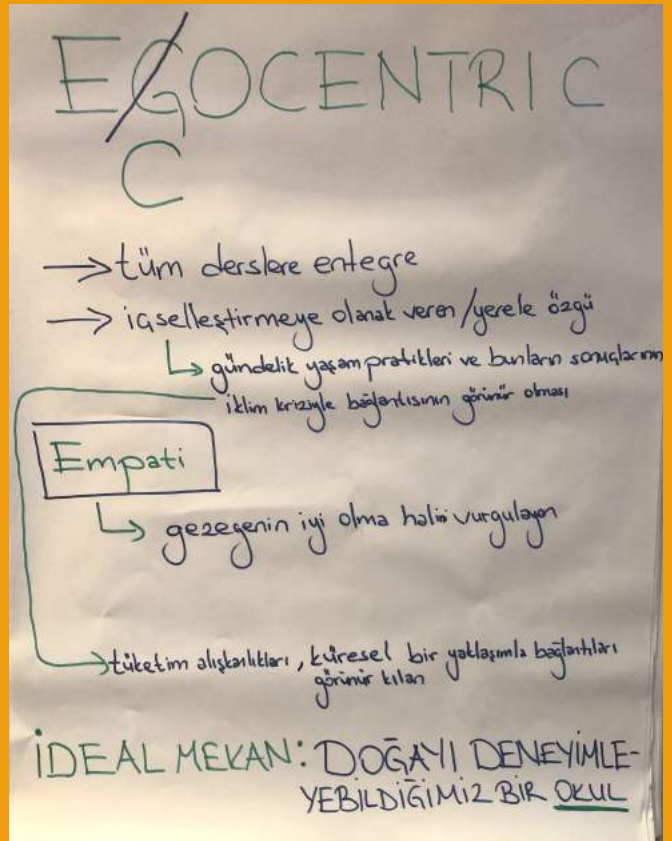
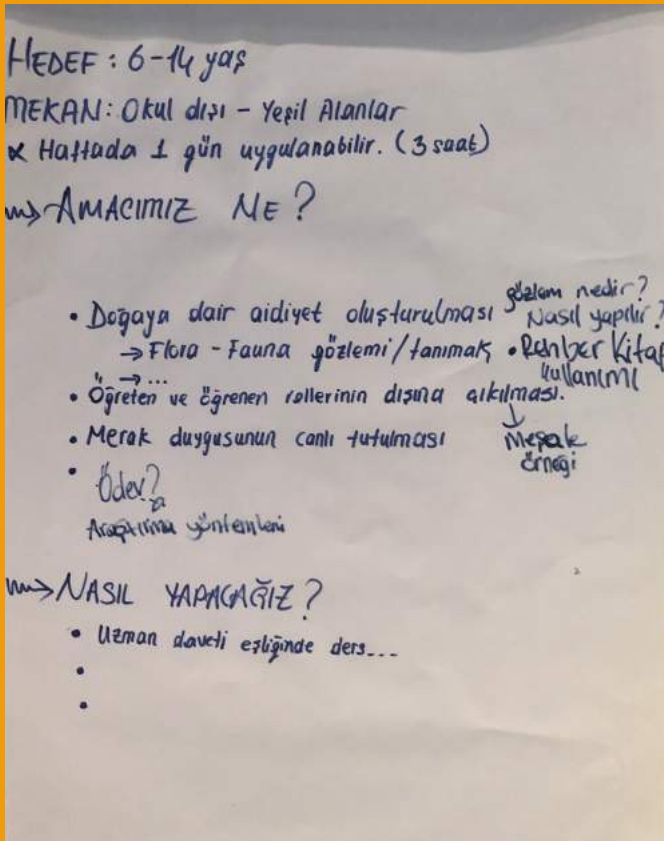
Kel Grubu

Kel grubunun 8-12 yaş grubu ile yapılacak olan ve etkinlik bazında planlanan eğitim programı, giriş, gelişme ve sonuç olmak üzere 3 paketten oluşmaktadır ve paydaş olarak yerel yönetimlerle işbirliği yapılmasını hedeflemektedir. Birinci paket, gündelik yaşamda iklimle olan ilişkimizi somutlaştırmaya yönelik bir sistematığe sahip olup öğrencilere ilk olarak temel kavramları öğrenecekleri çevre okur-yazarlığı dersi verilmesini içermektedir. Ardından öğrencilerin edindiği bu bilgileri yerelde deneyimlemeleri için uygulamalı inceleme dersi gerçekleştirilecektir. Sonrasında ise okula geri dönölüp, çevrede tecrübelediklerini yazı veya çizime aktaracakları; şiir, tiyatro, resim, gibi ürünler elde edecekleri bir kurgu ortaya çıkarılmaktadır. İkinci paket, öğrencilerin genel anlamda bilgi edindikten sonra kavramların içeriğini, iklim krizini nasıl tanımladığımız ve günlük yaşamda nelerle ilişkilendirdiğimizi ele alan hikaye anlatıcılığı yaklaşımını benimseyen bir eğitim modülü almalarını ve bu konuda fikir alışverişi yapmalarını içermektedir. Üçüncü modülde her çocuktan, nasıl bir dünya hayal ettiğini tasarlaması istenerek ardından bireylerin ve çevredeki insanların sorumluluklarını ele alan bir oyunlaştırma metodu kullanılmaktadır. Öğrencilerin hayal ettikleri dünya tasarıları, bir aylık buluşmalarla takip edilerek her öğrencinin veya çevresinin o dünyaya ne kadar yaklaşabildiğinin görüleceği bir süreç kurgulanmaktadır.

Mahmut Grubu

Çevre odaklı (ekosentrik) bir bakış açısı benimseyen Mahmut grubu eğitim setlerini, her canlının iklim krizinden etkilendiğini içselleştirebilecek ve tüm derslere entegre edilebilecek bir sistem üzerinden uygulanabilecek şekilde tasarlamıştır. 6-14 yaş aralığı ile yapılabilecek eğitim seti kapsamında, beden eğitimi dersinde araç kullanımı yerine yürümeye, resim derslerinde atıklar üzerinden yapılacak sanata, müzik dersinde yine atıklar üzerinden yapılabilecek enstrümanlara, matematik dersinde örneklemeleri dünyanın farklı yerlerindeki su tüketimi gibi konuları anlaşılır kılmaya teşvik edecek, çevre ile ilgili konuları içselleştirmeye ve küresel yaklaşımla bağlantıları göstermeye olanak verecek bir sistem kurgulanmıştır. Aynı zamanda atık yağları toplama, plastik şişeleri ayrıştırma, araç kullanma gibi alışkanlıkları da yereldeki farklılıkları gözütecek şekilde esnek bir şekilde izleme ve farkındalık yaratma üzerine kurgu yarattılar. Gündelik yaşam pratikleri ve bunların sonuçlarının iklim krizi ile bağlantısının görünür kılan bir eğitim programı oluşturarak, küresel bir yaklaşımla tüketim alışkanlıklarının barındırdığı bağlantıları görünür kılan bir bakış açısı elde etmeyi hedeflemektedirler. Deneyimlerin ve öğrenimlerin bilimsel kanıtlarını ortaya koyarak, sadece bireysel davranışlardan değil sınıf arkadaşları, aileleri ve büyük bir çoğunluğun neye sebep olduğunu büyük tabloda görebileceğini ortaya koyacak bir eğitim sistemi düşünülmektedir.

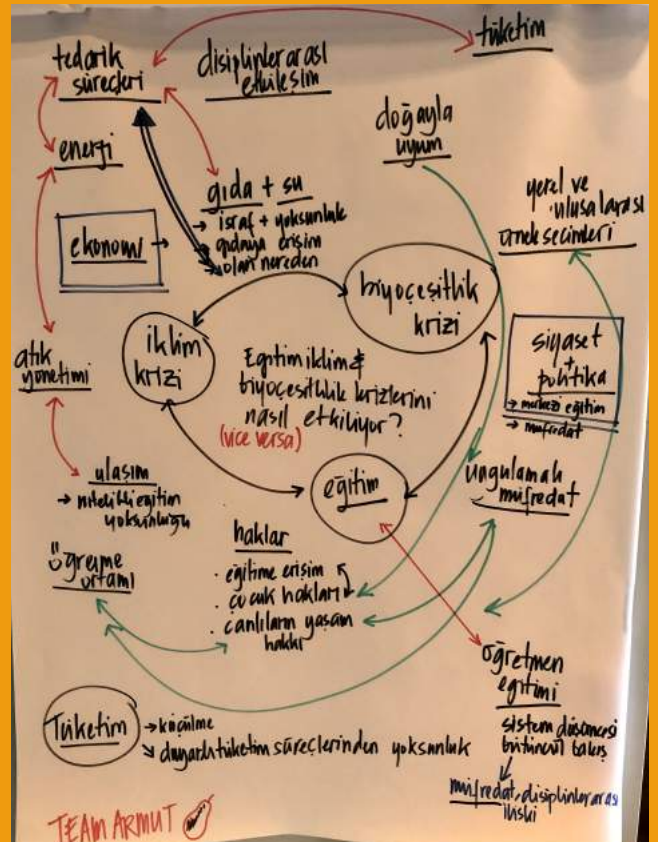
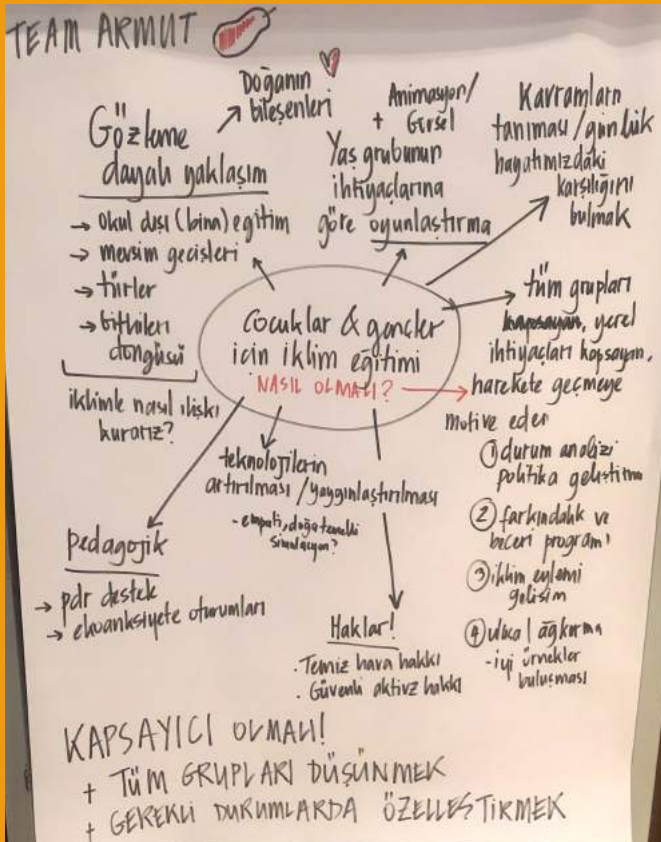

Elma Grubu

Elma grubu, 6-14 yaş aralığındaki öğrenciler için müfredattaki derslerde teorik olarak öğrenilen konuların deneyime dönüşebileceği haftalık belirli bir saatlik yeri kaplayacak bir sistem kurgulamaktadır. Bu dersler ile öğrencilerin doğaya dair aidiyet hissiyatlarının oluşması, çevrelerinde bulunan flora ve faunayı gözlemlenmeleri, "gözlem nedir, nasıl yapılır?" a ilişkin yöntemleri öğrenmeleri ve araştırma tekniklerini öğrenmeleri hedeflenmektedir. Derslerin deneyimleme kısmı, geniş bir ekosistem çeşitliliğine sahip olan Türkiye'nin farklı bölgelerinde yerele özgü farklılaşacak şekilde kurgulanmıştır. Bunun için de alanda önceden tarama çalışmaları yapılması, risklerin önceden öngörülmesi, paylaşımın merak duygusunu tetikleyecek şekilde yapılması, öğretmenlerin rehber kitap beraberliğinde öğretmesi ve deneyimlerin zaman zaman alanında uzmanlar eşliğinde gerçekleşmesi gibi noktaların üzerinde durulmaktadır.

Armut Grubu

Armut grubu 4 ana başlığı ele alan, iklim krizi konusunu ve bu konudaki duyarlılığı yerelleştirmeyi hedefleyen dayanıklılık programı adında kapsayıcı bir program üzerine çalıştı. İlk aşamada yerel durum ve ihtiyaç analizleri üzerinden tespitler geliştirip ardından politika oluşturma ve aksiyona geçme şeklinde bir yol haritası tasarladılar. İkinci aşamada ise iklim krizi ve çevre bilincini ele alan deneyime dayalı farkındalık ve beceri programları oluşturma üzerine bir kurgu yaptılar. Bu çalışmalar sırasında çocuklara; devlet, STK, özel sektör, aktivist gibi farklı roller vererek tartışmalarını hem kendi aralarında hem de kamu paydaşları ile tartışmalarını ve karar alma mekanizmasında yerlerinin olmasını hedefleyen bir simülasyon oyununu sürece dahil etmenin önemini vurguladılar. Üçüncü aşamada ise yerelde uygulanabilecek çözümler oluşturma ve geliştirmeyi kapsayan ve iklim farkındalıklarını teknoloji ile birleştirebilecekleri bir iklim eylemi gelişim programı tasarlandı. Dördüncü aşamada ise bütün bu çalışmaların ve iyi örneklerin hem küresel hem de ulusal bir ağda paylaşılabilmesi konuşuldu.

Sonuç

Çalıştay sonunda yerelleşme, insanla beraber doğanın da merkeze alındığı yaklaşımlar, kapsayıcı modüller tasarlanması ve teknoloji ve oyunlaştırmanın bir araç olarak bu süreçlere dahil edilmesi konuları ekiplerin ortak olarak üzerinde durduğu noktalar oldu. Çalıştayda katılımcılar bireysel fikirlerini ortaya koyarken aynı zamanda ekip çalışması yaparak kolektif fikirler de ortaya çıkardılar. İklim krizi veya eğitim gibi tüm insanlığı etkileyen konular üzerinde çalışırken farklı arka plan ve mesleklere mensup olan katılımcıların bir araya gelerek çeşitli dinamikler oluşturması, disiplinlerarası çalışmanın ve birlikte üretmenin etkin sonuçlara giden yolda ne denli önemli olduğunu vurguladı. Halihazırda ortaya konulan, denenen ancak sürekliliği sağlanamayan kaliteli çevre eğitimlerinin daha uzun soluklu ve kapsamlı olabilmesi için kolektif üretim oldukça kıymetlidir. Sürekli yeni ve özgün içerikler üreterek enerji kaybetmek yerine mevcut çalışmaları yaygınlaştırmak ve daha sürdürülebilir kılmak için katkı sağlanabilir. Akademide bilgi ve içeriklerin atıf verilerek başka çalışmalarda kullanıldığı gibi, iklim krizi ve çevre eğitimleri için de bir proje havuzu oluşturup uzman ve bilgi kaynaklarını açık kaynak olarak doğru yerlere yönlendirerek mevcut çalışmaları geliştirip ilgili kurumlarla birlikte müfredata almak daha sürdürülebilir olabilir. Üreilmeye çalışılan çözümler, problemi doğru tanımladıktan sonra yapılan örnekler ve mevcut birikimlerin bir araya getirilmesi ile daha kalıcı ve sağlıklı sonuçlar verebilir.

